

Posudek bakalářské práce Ivy Panchártkové

Bernard Horst. Souvislosti života a díla

Jako téma své bakalářské práce si Iva Panchártková vybrala osobnost českého prozaiky Otakara Poupy píšícího pod pseudonymem Bernard Horst. Jakkoli je Horstově osobnosti věnováno heslo v *Lexikonu české literatury* a věnují se mu i akademické *Dějiny české literatury*, potřeba reinterpretace jeho díla, doplnění různorodých faktografických údajů a dalších informací o jeho životě a díle je stále více než potřebná.

Autorka svoji práci rozvrhla do několika oddílů, v nichž se věnuje jednak sumarizaci základních biografických údajů, dále pak vybírá konkrétní díla povídkového a románového typu a konfrontuje způsob jejich čtení s dobovou literárněkritickou recepcí. Tyto informace lexikografické a interpretační povahy pak doplňuje o údaje a výklady lexikografické a sumarizační (literárněhistorické) povahy.

Z celoživotní tvorby prozaika se autorka soustředila zejména na její první období, kdy publikoval romány a povídky jako *Jizba Hardenů*, *Zlo*, *Hučící země*, *Výheň*, *Smršť*, *Peřeje noci* aj. V navazujících částech bakalářské práce se poté zaměřila (zvláště prostřednictvím sbírky *Zrna v úhoru*) také na pozdější Horstovu tvorbu a rovněž na sbírku povídek *Štít a meč* z finálního období Horstovy tvorby.

V rovině základního informačního shrnutí, charakteristiky jednotlivých vybraných prací a jejich dobové kritické recepce práce přináší ucelený soubor informací, jdoucí v určitých aspektech nad stávající lexikografické zmapování tvorby Bernarda Horsta. Problémem práce však zůstává aspirace na určitá náročnější odborná specifika výkladu, jde například o úvahy nad problematikou tzv. kánonu a Horstova místa v něm, často se hovoří o marginalitě autora, jinými slovy - řeší se tu proces literárněhistorické konkretizace díla či otázka hodnotového založení jeho tvorby. Zde ovšem autorčina metodologická výbava nedostačuje nárokům těchto

otázek, marginalizace autora je kupříkladu mnohokrát konstatována, ovšem proces „marginalizace“ je spíše naznačen, nikoliv precizně mapován. Stejně tak výběr děl a jejich interpretace, která by měla nastínit proces Horstova vyloučení z tzv. kánonu děl české literatury, není zcela jasně vysvětlen a argumentován.

Je jasné, že v tomto případě jde již o složitější odborné otázky, jejichž detailní dovyslovení je spíše úkolem navazující magisterské práce. Jedním z úkolů práce bakalářské je však také uvědomění si horizontu toho, jaké problémy mohu či nemohu reflektovat a kam až dosahuje konkrétní autorská kompetence. Vzhledem k pozitivům práce mě proto mrzí, že ve finále její přípravy již nezbyl čas na podrobnější konzultace a diskusi nad těmito otázkami.

Práci Ivy Panchártkové doporučuji k obhajobě, navrhuji hodnocení velmi dobře – dobře, a to podle průběhu její obhajoby.

Praha, srpen 2016

doc. PhDr. Jan Wiendl, Ph.D.